

РЕШЕНИЕ

№ 458

гр. София, 21.01.2013 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД СОФИЯ-ГРАД, V КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 02.11.2012 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Пламен Горелски

ЧЛЕНОВЕ: Мадлен Петрова
Миглена Недева

при участието на секретаря Ванюша Стоилова и при участието на прокурора Балев, като разглежда дело номер **5982** по описа за **2012** година докладвано от съдия Миглена Недева, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е касационно, по реда на чл. 208 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс, вр. чл. 63, ал. 1 от Закона за административните нарушения и наказания.

Образувано е по подадена касационна жалба от Д. К. П., против Решение от 15.07.2011 г. на Софийския районен съд, НО, 99^{-ти} състав, постановено по НАХД № 6838/2011 г. С решението е потвърдено издаденото от заместник – началника на Отдел „Пътна Полиция” - СДВР Наказателно постановление № 30167/19.03.2009 г., с което на Д. П. е наложено административно наказание „глоба”, в размер на 250 лева и е постановено да бъде лишена от правото да управлява МПС за срок от три месеца, за нарушаване на разпоредби от Закона за движението по пътищата.

Недоволен от решението касаторът, посредством упълномощен адвокат, като поддържа жалбата излага и доводи за изтичане на давностния срок за реализиране на административнонаказателната отговорност.

Ответникът не изпраща представител и не е изразил становище.

Прокурорът при Софийска градска прокуратура намира жалбата за неоснователна.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С. – ГРАД, след като прецени приложените по делото

доказателства, доводите и възраженията на страните, съобразно чл. 218 АПК, приема за установено следното.

Предвид разпоредбата на чл. 218, ал. 1 АПК, Съдът е обвързан с посочените в жалбата пороци на решението, но за валидността, допустимостта и съответствието му с материалния закон следи служебно.

Касационната жалба е подадена в срока, определен в чл. 211, ал.1 АПК, вр. чл. 63, ал. 1, изр. второ ЗАНН от надлежна страна и е процесуално допустима, а по същество е основателна, предвид наведените доводи за недопустимост на обжалваното решение.

След датата на постановяване на решението на въззивния съд е изтекъл тригодишният давностен срок за реализиране на административнонаказателна отговорност. За настъпването на това обстоятелство са налице обективни причини, които са били извън юрисдикцията на районния съд. Решението е било връчено редовно на санкционираното лице, едва на 18.05.2012 г., а касационното производство е образувано на 25.06.2012 г.

Съгласно разпоредбата на чл. 11 ЗАНН, по въпросите на вината, вменяемостта, обстоятелствата, изключващи отговорността, формите на съучастие, приготвянето и опита се прилагат разпоредбите на общата част на Наказателния кодекс, доколкото в този закон не се предвижда друго. Тъй като в ЗАНН липсват изрични норми, уреждащи въпросите на погасителната давност по отношение на издадени наказателни постановления, субсидиарно приложение следва да намери чл. 80, ал. 1, т. 5 НК, в редакцията, преди нормата да бъде изменена (ДВ, брой 26/2010 г.). К. съд приема, че погасителната давност е приложима и по отношение извършителите на административни нарушения, тъй като е недопустимо тези субекти на нарушения да бъдат поставяне в по-неблагоприятно положение от лицата, извършили престъпления, по смисъла на чл. 9, ал. 1 НК.

Според нормата на чл. 80, ал. 1, т. 5 НК, наказателното преследване се изключва по давност, когато не е възбудено в продължение на две години, в случаите, извън хипотезите по т.т. 1, 2, 3, 4 на същия текст. След изменението (в сила от 06.04.2010 г.) думата „две” (години) е заменена с „три”, с оглед на което се променя и срокът по чл. 81, ал. 3, вр. чл. 80, ал. 1, т. 5 НК от три години, на четири години и половина. За процесния случай обаче е приложима по –благоприятната за жалбоподателя разпоредба, по аргумент и от чл. 3, ал. 2 ЗАНН, тъй като се касае за материалноправна норма, и датата на извършване на нарушението е преди 2010 г. Разпоредбата на чл. 81, ал. 2 НК постановява, че давността се прекъсва с всяко действие на надлежните органи, предприето спрямо лицето, срещу което е насочено преследването, а след свършване на действието, с което е прекъсната давността, започва да тече нова давност. На основание чл. 81, ал. 3 НК, независимо от спирането или прекъсването на давността наказателното преследване се изключва, ако е изтекъл срок, който надвишава с една втора двегодишният (пред изменението, ДВ, брой 26/2010 г.) срок по чл. 80, ал. 1, т. 5 НК. Следователно, до 06.04.2010 г. (преди изменението, ДВ, брой 26/2010 г.) срокът на определената по този начин абсолютна давност е три години.

В процесния случай, с оглед датата на извършване на нарушението – 26.02.2009 г., тригодишният давностен срок е изтекъл на 26.02.2012 г., т.е. преди след образуване на касационното дело пред Административен съд София - град. С изтичането на давността, предвидена в чл. 81, ал. 3, вр. чл. 80, ал. 1, т. 5 НК е погасена административнонаказателната отговорност на жалбоподателя за процесното административно нарушение, поради което е невъзможно същият да понесе за това

нарушение предвидената санкция.

По изложените съображения обжалваното решение на Софийския районен съд следва да бъде отменено.

Поради горното и на основание чл. 221, ал. 2, вр. ал. 1, чл. 222, ал. 1 АПК, вр. чл. 63, ал. 1, изречение второ ЗАНН, Административен съд София-град, V касационен състав

Р Е Ш И:

ОТМЕНЯ Решение от 15.07.2011 г. на Софийския районен съд, НО, 99^{-ти} състав, по НАХД № 6838/2011 г., като ВМЕСТО НЕГО

ПОСТАНОВЯВА: ОТМЕНЯ издаденото от издаденото от заместник – началника на Отдел „Пътна Полиция” - СДВР Наказателно постановление № 30167/19.03.2009 г. и ПРЕКРАТЯВА административнонаказателното производство.

Касационното решение е окончателно, и не подлежи на обжалване и на протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.